

T.C.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih: 6 Nisan 2026
Sayı: 1812

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başta Giresun'un Görele ilçesinde hakkında "çocuğa karşı cinsel taciz" suçundan yürütülen soruşturma kapsamında tutuklanan ve İçişleri Bakanlığınca görevden uzaklaştırılan eski belediye başkanına ilişkin süreçte, 16 yaşındaki mağdur kız çocuğu T.T.'nin trafik kazası ile yaşam hakkını yitirmesi olmak üzere; Türkiye'de kız çocukları ve kadınların intiharları, şüpheli ölümleri, şüpheli kaybolmaları, şüpheli düşmeleri ve ölümle sonuçlanan benzeri olaylarda etkili soruşturma yükümlülüğünün ne ölçüde yerine getirildiğinin, çocukların ve kadınların korunmasına ilişkin idari ve adli mekanizmaların neden yeterince işletilemediğinin, delil toplama ve koruma süreçlerinde yapısal zaaf bulunup bulunmadığının, koruyucu ve önleyici tedbirlerin niçin sonuç vermediğinin, cezasızlık algısını besleyen uygulamaların ve alınması gereken yasal, idari ve kurumsal önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Gülzar BİÇER KARACA
Denizli Milletvekili

İlhami Çiğdem Arslan

Zehra Seyhan

H. Sels

Jale Nur Sels
Eskişehir M.

Uğur
Ulku Gökçöre
Eskişehir M.

Semra Dinuer
Ankara M.

Gürkan Aksoy

Aylin Aksoy
Ankara M.

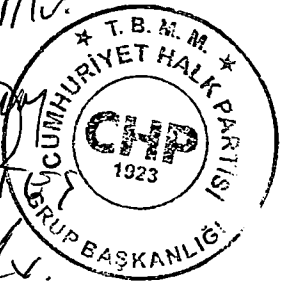
Metin Arpacı
Denizli M.

Gürkan Aksoy
İstanbul M.

Ankara M.

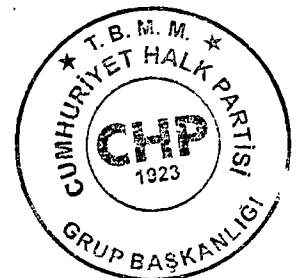
Aysel Bankoğlu
Bartın M.

Türker Aksoy
Bolu M.

GEREKÇE ÖZETİ

Görelde hakkında cinsel taciz soruşturması yürütülen ve görevden uzaklaştırılan eski belediye başkanına ilişkin süreçte 16 yaşındaki T.T.'nin trafik kazasıyla yaşam hakkının son bulması, Türkiye'de kamuoyuna mal olmuş kız çocukları ve kadınların intiharları ile şüpheli ölümlerinin yapısal bir sorun haline geldiğini bir kez daha göstermiştir. TBMM'de daha önce Rabia Naz Vatan başta olmak üzere şüpheli çocuk ölümleri hususunda araştırma komisyonu kurulmuş olmasına rağmen benzer dosyalar sürmektedir. 2025 yılı için yayımlanan sivil izleme verileri, 297 şüpheli kadın ölümüyle bu alanın alarm verdiğini; TÜİK verilerine dayalı akademik değerlendirmeler ise özellikle genç yaş gruplarında kız çocukları ve genç kadınlar bakımından ağır riskler bulunduğunu ortaya koymaktadır. AİHM ve AYM içtihatları, devletin yaşam hakkı kapsamında önleme, koruma ve etkili soruşturma yükümlülüğünü açıkça ortaya koymaktadır. Açıklanan nedenler doğrultusunda, kız çocukları ve kadınların intihar ve şüpheli ölümlerinin tüm yönleriyle incelenmesi, koruma ve soruşturma mekanizmalarındaki aksaklıkların belirlenmesi ve alınması gereken yasal ile kurumsal önlemlerin ortaya konulması amacıyla Meclis Araştırması açılması zorunludur.

GEREKÇE

Türkiye’de kız çocukları ve kadınların yaşam hakkını ilgilendiren, ilk anda intihar, kaza, yüksekten düşme, trafik kazası veya doğal ölüm görünümünde kayda geçen; ancak oluş şekli, delil durumu, soruşturma yöntemi, önceki şiddet, ihmal veya istismar iddiaları, koruma mekanizmalarının işletilip işletilmediği ve olayın tüm bağlantılarının ortaya çıkarılıp çıkarılmadığı bakımından ciddi soru işaretleri barındıran çok sayıda dosya bulunmaktadır. Kadın cinayetleri, kadın intiharları ve şüpheli ölümler münferit değil politiktir. Bu dosyalar, artık yalnızca münferit adli vakalar olarak ele alınamayacak ölçüde ortaklaşan bir tablo ortaya koymaktadır. Sorun, yalnızca ölüm nedeninin ne olduğu değildir; devletin yaşam hakkını koruma, risk altındaki çocukları ve kadınları zamanında koruma, şüpheli ölümleri gecikmeksizin ve etkili biçimde soruşturma, delilleri güvence altına alma ve kamu vicdanını tatmin edecek şeffaflıkta bir süreç yürütme yükümlülüğünün ne ölçüde yerine getirildiğidir. Anayasa Mahkemesi içtihadı da yaşam hakkı kapsamında devletin etkili soruşturma yükümlülüğünün bulunduğunu; şüpheli her ölüm olayında resen harekete geçilmesi, bütün delillerin toplanması, soruşturmanın bağımsız, özenli, süratli ve gerektiği ölçüde kamu denetimine açık biçimde yürütülmesi gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Giresun’un Görele ilçesinde yaşanan, trafik kazasıyla son bulan taciz vakası; bu yapısal sorunun en güncel ve en sarsıcı örneklerinden biridir. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı 12 Şubat 2026 tarihli açıklamasında, Görele’de 16 yaşındaki çocuğun cinsel tacize uğradığına dair haberler üzerine mağdur çocuk ve ailesi için uzun süreli psikososyal destek çalışmalarının başlatıldığını, danışmanlık tedbirlerinin devreye alındığını ve Bakanlığın davaya müdahil olacağını açıklamıştır. İçişleri Bakanlığı aynı tarihte, Görele Belediye Başkanı Hasbi Dede’nin Görele Cumhuriyet Başsavcılığının 2026/332 sayılı soruşturması kapsamında 10 Şubat 2026’da mahkemeye sevk edildiğini, Görele 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2026/17 D. İş sayılı kararıyla “çocuğa karşı cinsel taciz” suçundan tutuklandığını ve Anayasa’nın 127’nci maddesi ile 5393 sayılı Belediye Kanunu’nun 47’nci maddesi uyarınca görevden uzaklaştırıldığını duyurmuştur. Giresun Valiliği ise 29 Mart 2026 tarihli açıklamasında, 28 Mart 2026 akşamı Görele ilçesi Karadeniz Sahil Yolu

üzerinde bir aracın yayaya çarpması sonucu yaralanmalı trafik kazası meydana geldiğini, ağır yaralanan yayanın hastaneye sevk edildiğini, sürücü ile araçta bulunan bir kişinin gözaltına alındığını ve tahkikatın çok yönlü sürdüğünü bildirmiştir. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ise 30 Mart 2026'da, 16 yaşındaki T.T.'nin trafik kazası sonrası kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdiğini, trafik kazasına ilişkin başlatılacak adli sürece de müdahil olunacağını açıklamıştır. Bu tablo, yalnızca bir ceza dosyasını değil; risk altındaki bir çocuğun korunması, mağdur güvenliği, sosyal hizmet mekanizmalarının yeterliliği, soruşturma tedbirleri ve olaylar arasındaki olası bağlantıların ne ölçüde araştırıldığı sorularını da Meclis denetiminin konusu haline getirmektedir.

Görel vakasının çok boyutlu araştırılması gerekmektedir. TBMM, Rabia Naz Vatan başta olmak üzere şüpheli çocuk ölümlerinin araştırılması ihtiyacını zaten 17 Temmuz 2019 tarihli ve 1224 sayılı kararla kabul etmiş; bu amaçla kurulan Meclis Araştırması Komisyonu çalışmalarına 23 Ekim 2019'da başlamış, 9 toplantı ve 1 yerinde inceleme ziyaretinin ardından raporunu 7 Temmuz 2020'de TBMM Başkanlığına sunmuştur. Aradan geçen yıllara karşın şüpheli çocuk ölümleri ve kadın ölümleri konusundaki tartışmaların sona ermediği, önlenemediği görülmektedir. Bu durum, yapısal sorunların bütünüyle giderilemediğini ve yeni, daha geniş, kız çocukları ile kadınları birlikte ele alan, koruma-soruşturma-cezasızlık zincirini inceleyen bir araştırma ihtiyacının doğduğunu göstermektedir.

Rabia Naz Vatan dosyası, devletin etkili soruşturma yükümlülüğünün ne kadar merkezi olduğunu gösteren sembol dosyalardan biridir. Giresun Cumhuriyet Başsavcılığının 2019'daki basın açıklamasında, olay yeri incelemelerinde araç çarpmasına ilişkin delil ve emare bulunmadığı, Adli Tıp Kurumundan alınan iki ayrı raporda ölümün genel beden travmasına bağlı kırık ve iç organ yaralanması sonucu meydana geldiği ve yüksekten düşme olgusuyla uyumlu olduğunun tespit edildiği belirtilmiştir. Buna karşılık İstanbul Barosu Rabia Naz Vatan Araştırma Komisyonu raporu; olayın ilk andan itibaren şüpheli ölüm bildiriyle ele alındığını, soruşturma sürecine ilişkin ciddi soru işaretleri bulunduğunu, etkili soruşturma yürütülmediği ve delillerin karartıldığı yönündeki

iddiaların kamuoyunda geniş yankı uyandırdığını, ayrıca dosyadaki adli süreç, olay yeri incelemesi ve raporlama bakımından eksiklikler bulunduğu kanaatini ortaya koymuştur. Resmi makam açıklamaları ile hukuk çevrelerinin ve mağdur yakınlarının itirazları arasındaki bu derin fark, Türkiye’de şüpheli çocuk ölümleri konusunda yalnızca tekil dosya değerlendirmesi değil, soruşturma standartlarının bütüncül biçimde incelenmesi gerektiğini göstermektedir.

Kadınlar bakımından da tablo benzer biçimde ağırdır. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu’nun 2025 yıllık raporuna göre son beş yılda en az 1.267 şüpheli kadın ölümünün kayda geçtiğini ve 2025’te şüpheli kadın ölümlerinin kadın cinayetlerini sayısal olarak geçtiğini ortaya koymaktadır. Kız çocukları ve kadın ölümlerinin önemli bir bölümünün hâlâ “şüpheli ölüm” alanında kaldığını, dolayısıyla yalnızca kadın cinayetlerinin değil; intihar denilerek, kaza denilerek ya da belirsizlik içinde bırakılarak kapatılan dosyaların da parlamenter denetim konusu yapılması gerektiği ortadadır.

İntihar olgusu da bu tartışmadan bağımsız değildir. TÜİK verilerine dayanılarak yayımlanan Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı’nın 10 Eylül 2025 tarihli bilgilendirme notuna göre Türkiye’de 2024 yılında 4.460 kişi yaşamına son vermiştir. Aynı notta yaş grupları bakımından intihar vakalarının en yoğun olduğu aralıkların 25–29 yaşta yüzde 13,7, 20–24 yaşta yüzde 13,1 ve 30–34 yaşta yüzde 12,4 olduğu; kadınlar arasında en yüksek payın ise yüzde 16,2 ile 15–19 yaş grubunda görüldüğü belirtilmektedir. Bu veri, özellikle ergenlik ve genç yetişkinlik dönemindeki kız çocukları ile genç kadınların ağır bir kırılma hattında bulunduğunu göstermektedir. Dolayısıyla kız çocukları ve kadınlara ilişkin şüpheli ölüm, intihar ve benzeri olaylar yalnızca ceza hukuku başlığıyla değil; toplumsal cinsiyet, çocuk koruma, ruh sağlığı, sosyal hizmet, eğitim, aile içi şiddet ve kamusal risk yönetimi başlıklarıyla birlikte değerlendirilmelidir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadı da bu alanda devletin sorumluluğunu son derece açık biçimde tarif etmektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin güncel “domestic violence” bilgi notunda yer verildiği üzere Opuz v. Turkey kararında Mahkeme

Türkiye'nin başvurucuyu ve annesini ölümcül aile içi şiddetten koruyamaması nedeniyle yaşam hakkı, kötü muamele yasağı ve ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine hükmetmiştir. Aynı bilgi notunda yer verilen Durmaz v. Turkey kararında ise, eşinin kendisini dövdüğünü söyleyen bir kadının hastanede ölümü sonrasında yürütülen soruşturmanın etkisizliği nedeniyle Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 2'nci maddesinin usul boyutunun ihlal edildiği belirtilmiştir. Bu içtihatlar, kadın ölümlerinin veya intihar görünümündeki şüpheli dosyaların yalnızca bireysel trajedi değil, devletin önleme, koruma ve etkili soruşturma yükümlülüğü bakımından da değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anayasa Mahkemesi de benzer biçimde, şiddete karşı koruma tedbirlerinin zamanında ve etkili uygulanmasının devletin pozitif yükümlülükleri kapsamında olduğunu; 6284 sayılı Kanun hükümlerinin yalnızca kâğıt üzerinde kalmaması, koruyucu tedbirlerin süratle alınması ve uygulanması gerektiğini vurgulamaktadır. Mahkemenin 2 Aralık 2021 tarihli basın duyurusunda da, boşandığı eşinden tehdit gören bir kadının korunamaması ve tedbir kararlarının gereği gibi uygulanmaması bağlamında yaşam hakkının koruma ve etkili soruşturma yükümlülüğü yönünden ihlal kararı verildiği görülmektedir. Bu içtihat, özellikle tehdit, taciz, takip, yakın ilişki içi şiddet veya istismar iddialarının bulunduğu dosyalarda koruyucu ve önleyici tedbirlerin kâğıt üzerinde bırakılmasının yaşam hakkı bakımından ağır sonuçlar doğurabileceğini ortaya koymaktadır. Görele olayı bu açıdan da ayrıca araştırılmalıdır.

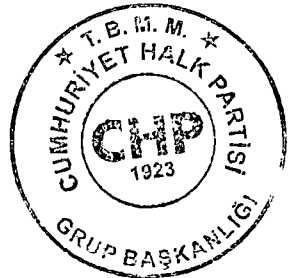
Bugün karşı karşıya olunan mesele; bir yanda çocukların ve kadınların şiddet, istismar, tehdit, baskı ve kamusal ihmal karşısında yeterince korunamaması ve çocuğun üstün yararının korunamaması, diğer yanda da bu risklerin ölümlü sonuçlandığı dosyalarda maddi gerçeğin tüm yönleriyle ortaya çıkarılamaması sorunudur. Soruşturma süreçlerinin başında olayın intihar, kaza ya da düşme olarak kodlanması; olay yeri inceleme, otopsi, toksikoloji, dijital delil, kamera kayıtları, tanık anlatımları ve önceki koruma tedbirlerinin yeterince bütünlüklü ele alınmaması halinde, daha sonra telafisi mümkün olmayan bir karartma veya eksik inceleme riski doğmaktadır. Bu nedenle araştırma komisyonunun yalnızca tek tek faili veya dosyayı değil; kolluk, savcılık, adli tıp, sosyal hizmet, okul,

sağlık sistemi, yerel yönetim ve Bakanlıklar arasındaki koordinasyon zincirini bütünlüklü biçimde incelemesi gerekmektedir.

Kurulacak Meclis Araştırması Komisyonu; kız çocukları ve kadınların intiharları ve şüpheli ölümlerine ilişkin dosyalarda ortaklaşan örüntüleri, koruma kararlarının ve danışmanlık tedbirlerinin etkinliğini, sosyal hizmet müdahalesinin zamanlamasını, mağdur güvenliği mekanizmalarını, olay yeri inceleme ve adli tıp standartlarını, soruşturma makamlarının bağımsızlık ve sürat yükümlülüğünü, bilgiye erişim ve şeffaflık sorunlarını, kadınlar ve çocuklar lehine işletilmesi gereken idari süreçlerdeki aksaklıkları, şüpheli kadın ölümleri ve şüpheli çocuk ölümlerine ilişkin kamu verisi eksikliğini ve cezasızlık algısını besleyen yapısal nedenleri ortaya koymalıdır. Bu inceleme sonucunda, hem çocukları hem kadınları kapsayan erken uyarı, koruma, izleme ve etkili soruşturma mekanizmalarının güçlendirilmesine yönelik somut yasal ve kurumsal öneriler geliştirilmesi zorunludur.

Başta Görele’de yaşamını yitiren 16 yaşındaki kız çocuğu olmak üzere, Rabia Naz Vatan dosyasının yıllardır hafızada bıraktığı derin yara ve kadınların şüpheli ölümlerinde giderek ağırlaşan tablo birlikte değerlendirildiğinde; Türkiye’de kız çocukları ve kadınların intiharları ile şüpheli ölümlerinin artık parçalı ve dağınık biçimde değil, yaşam hakkı ekseninde, toplumsal cinsiyet eşitliği, kurumsal sorumluluk ve kamusal denetim perspektifiyle, Meclis çatısı altında bütüncül olarak araştırılması zorunlu hale gelmiştir. Meclis Araştırması açılması, yalnızca geçmişte yaşananların aydınlatılması için değil; benzer ölümlerin tekrarını önlemek, çocukların ve kadınların yaşam hakkını gerçek anlamda güvence altına almak ve toplumda ağır biçimde sarsılan adalet duygusunu onarmak için işbu Araştırma Önergesinin sunulması zaruridir.

..... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
1 Ümit Öztepe	İzmir MV.	
2 İLİAŞ KARASU	Sivas MV	
3 Nail GİLER	Kocaeli MV.	
4 Hikmet Yalın HALICI	İsparta MV.	
5 Evrim Karakoz	Aydın MV.	
6 Servet Nallıoğlu	Hatay MV.	
7 Burhanettin BÜYÜK	Adana MV	
8 Vedat BİNDYK	Kırklareli MV	
9 R. İ. KARASU	İzmir	
10 Serkan DARI	Zonguldak	
11 Mahir Poyt	İzmir	
12 Seyit TOKİSİ	ORHİS	
13 A. Tuncay ÜZKAN	İzmir	
14 Cümhur UZUN	Manisa	
15 Mustafa Adıgüzel	Ordu	
16 Gökçe GÖKÇEN	İzmir	
17		
18		
19		
20		

